

ARRID®

אותר ינבוש!

הדיאודורנט
האהוב על
האמריקנים

אחרי הפעם הראשונה
עם "אריד"
תשתמשי בו תמיד.

"אריד" דיאודורנט ריחני - יבש, רגיל וכדורי (ROLL-ON).
והלהיט האחרון - אריד אבקה קלה.
רעננות ריחנית למשך כל היום!
"אריד" מוצר יוקרה של קרט וואלאס, אמריקה.
להשיג בפרפומריות, בתימרקת ובדשנות השיווק.
הפצה: ברק מפיצים בע"מ.

הזמן כבר עתה מקום למודעו בגיליון ראש השנה הענק של

הטולם הזה

שיופיע ב-27.9.78

טכס "מורלה"

קיים רק קמלוג אחד של מורלה
היזהרו מחיקויים.

"רובקס"

הגיע מלאי חדש של הצנחות
הנפלאות של "רובקס"

סטודיו לצרפתית

חוגים למתחילים ומתקדמים
מודרכים ע"י
מורה צרפתיה מוסמכת
בשיטה הרישה

להרשמה ופרטים להתקשר בשעות:
15.00-21.00 • טל. 288382

מצליח. אך כעת, עם אשמה כגון זאת בגיל מבוגר יחסית, אני לא מאמין שיהיו בי הכוחות לעמוד על רגלי שנית.
בינתיים אני מקווה ומתפלל, שהעירעור יוכיח את הפותי. ולא - אצטרך לבחור באפשרות השנייה.
לסיום, עלי להוסיף רק פרט אחד עקרוני: ני: בסיפור חיי זה אולי מתקבל הרשם שאבי הוא האשם במצבי, או שהוא לא היה אב טוב ומסור, אך זאת טעות לחשוב כך.

מיום שבא לבקר אצלי בכלא תל-מונד, היה מגיע בכל ביקור וביקור, ואפילו ביקור אחד לא החסיר. כל מה שביקשתי היה מביא לי, והיה עומד ומחכה לביקור אצלי במשך שעות ארוכות, בגשם ובשמש. השקפותינו בחיים ועל החיים - פשוט היו שונות. אך הוא עדיין אב מסור וטוב, בדרכו שלו, ומגיעה לו מלוא הערכתי.
קצינת-המבחן שלי, וכל אחת אנשים אשר עזרו לי בשיקום הריסותי בעבר, עדיין חקקים על לוח ליבי לטובה, ורק הכושה מנעה ממני לפנות אליהם.
אני יודע שעקב מיקרה זה הם הוכו בהלם. גם אני! האם הפשע בישראל הוא דרך-ללא-מוצא?

בחיים. אם יידחה העירעור ולא אוכזה, אטול נפשי בכפי. אין לי עבור מה לחיות, ואין שום דבר שיכניס בי חשק להמשיך לסבול. במשך עשר שנים לערך, מיום מעצרי על הרצח, בניית מעצמי אדם חדש. הלכתי לקהלת העתיד באמונה. עבדתי למדתי, חייתי בכבוד בזכות עצמי. הסתובבתי רק בחברתם של אנשים ישרים, העמלים לפרנסתם בכבוד. עונתי לתמיד את החברה העבריינית, ושה גדלתי, ומצאתי חברה טובה והגונה.
בכל תקופת היותי חופשי, העניין היחיד שהיה לי עם המישטרה היה דו"ח חנייה בודד.

ועכשיו חמש-עשרה שנה!
שוב בחברת העבריינים, הטובים והרעים שבהם, המבינים אשר עימם ניתן לחיות, הבלתי-נסבלים אשר סיוט לריאתם.

בלי טיפת פרטיות, כמו דובוט אנושי בקבר חי. קום בבוקר, עמוד לספירה, צא לאכול, צא לעבודה, תזור מהעבודה, האזן לרדיו לא לפי בחירתך וטעמך, או ראה טלוויזיה עד תשע בערב, היכנס לחדר, שוב ספירה, פרוש את המיזרן על הריצ'פה, ועוד יום עבר.

האם לשם כך בניתי את עתידתי?
"בית הסחה אינו מפקיד, האנשים בו מפחידים". זאת האמירה השגורה בפי ה-

"כאן נאוסתי!"
טענה הפרוצה ז'קלין רובינשטיין, במישפט. המקום הוא בית-הקברות בוירו-מאיר, אולם במקום לא נמצא העץ שאליז היא נקשרה כביכול, לטענתה. עורך-הדיון מאיר זיו מצביע על המקום.

סוף דבר

שמואל קריב מרצה כיום את שש שנות המאסר שנתרו לו, בכלא רמלה. במיכ"ב תבס ששיגר לפרקליטו מאיר זיו ולמיכ"ב פחתו, הוא מאיים לאבד עצמו לדעת. אחרי שבית-המישפט-העליון הכריע בי עירעורו, תמו כל הדרכים החוקיות ונות רה לפניו רק דרך אחת - בקשת חנינה מנשיא המדינה. ואכן, בימים אלה, ניס"ח מישפחתו של קריב מיכתב אל ה"נשיא יצחק נבון, ובו בקשת החנינה. יפה עזרא, אחת משלוש הפרוצות ש"העידו נגד קריב, הופיעה בימים אלה במישפט נוסף, שבו העידה נגד בעלה דויד עזרא. היא טענה שהבעל הדיח אותה לעסוק בזנות וחי על רווחיה. במישפטו של קריב הצליח הסניגור להו"כח לבית-המישפט שיפה עזרא שיקרה בעדותה, וכי טענתה שהיא נשדדה כב"יכול עלידי קריב ונאנסה, באה על-מנת לתרץ את העובדה שלא הביאה לבעלה, הסרסור, דמי-אתנו בסכום שיספק אותו. בימים אלה נשלח הבעל-הסרסור לשנת מאסר בפועל.

חברו מנעורים של קריב, ושותפו למע"שה הרצח של מנהלת בית-הספר ביפו, השתחרר מכילאו אך לא גויס לצה"ל. אותו צעיר עשה מאמצים כבירים לשקם עצמו, אך בניגוד לקריב - גם הצליח בכך. הצעיר שבעת המיקרה היה הנזק הפנימיה הצבאית, השלים בכלא את בחינות הבגרות שלו ואף הספיק ללמוד שנה אחת באוניברסיטה הפתוחה. לפני כמה חודשים הוא נסע לאירופה, שם הוא מתכוון להשלים את לימודיו הגבו"רים. מאז המיקרה לא היה לאותו שותף כל עימות עם החוק, והוא כיום אזרח מן השורה שרק מעטים יודעים על עברו.

אסירים, היא נכונה. שוב החוקים העברייניים הפנימיים, לא להתלונן, לא להלשיך, לא להתערב אם קיים אי-צדק, אם מתלהט ויכוח הוא מסתיים לפעמים במכות, אם קיימים חילוקי-דעות חריפים מיד נכנסים הסכנים, הדוקרים וסכיניה-גילוח לפעור לה, ומישור תמיד מגיע לבית-החולים כ"חזיר נחור.

צפיפות איומה שהולכת וגדלה. פרטיות? נכס יקר-המציאות, בלתי מור"ש, וכל זאת לא באשמתם של אלה הר"אחראים למקום, זה מה שיש בידם, יש בהם הרבה רצון טוב, אך מה הם יכולים לעשות?

גם אם יפחיתו לי את המאסר" אך יקבעו שאני אשם, לא אוכל עוד לשאת זאת, כי אני מוכן לשלם עבור מה שאני עושה - לא עבור דברים שלא עשיתי.

אסירים כמחני מנסים לעודד אותי, הם, האסירים, רגילים כבר לטענה של חפת מפשע, אומרים לי אל תדאג, יפחיתו הרבה ממאסרך בבית-המישפט העליון. אך האם עלי להשלים עם זה?
לא ולא!!!!

"דרך ללא מוצא"

היה הי עבר פלילי חמור. שילמתי עבורו במיטב שנות חיי הישנות. עשיתי כל מאמץ וגוייסתי לצה"ל בגיל שבו כל בחור אחר משתחרר. ניסיתי למחוק את זה, או לפחות להתראות לכולם, ולעצמי בפרט, שלמרות הכל אהיה אדם מועיל. היה בי הכוח להמשיך הלאה, והייתי

יומיו של קריב נכתבו חצי שנה לפני הקלת עונשו בבית-המישפט העליון.